

ОРИЕНТОВІ СКЛАДИ КОМАНД

«Динамо» (Київ)

1. Є. Рудаков
2. С. Доценко
3. В. Сосніхін
4. В. Матвієнко
5. С. Решко
6. В. Трошкін
7. В. Мунтян
8. А. Пузач
9. В. Колотоз
10. В. Веремеєн
11. О. Блсхін

Ст. тренер — засл. тренер СРСР
О. О. СЕВІДОВ

Тренери: засл. тренер УРСР
М. М. КОМАН,

засл. майстер спорту
А. А. БІБА

«Аарат» (Єреван)

1. А. Абрамян
2. С. Мартirosyan
3. Ф. Абрамян
4. О. Коваленко
5. Н. Месропян
6. А. Андріасян
7. С. Бондареко
8. Л. Іштоян
9. Е. Маркарів
10. Л. Заназарян
11. М. Казарян

Начальник команди —
Ю. А. БАБАЯН

Ст. тренер — засл. тренер РРФСР
М. Я. ГЛЁБОВ

Тренер — засл. тренер Вірм. РСР
А. Л. КЕГЕЯН

Остаточні склади команд будуть оголошені на стадіоні по радіо, прізвища гравців можна буде прочитати на світлових табло перед початком зустрічі.

УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИХ СПОРУД

ЦІНА 3 коп.

Київське обласне управління по пресі.

БФ 19720, 29. 6. 1972. Зам. 2382—5000. КГТ-2

КІЇВСЬКИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ СТАДІОН

ФУТБОЛ

XXXIV ЧЕМПІОНАТ СРСР

**„ДИНАМО“
(Київ)**

**ВІВТОРОК
11
ЛИПНЯ**

**„АРАТАТ“
(Єреван)**

АФІША ЧЕМПІОНАТУ

Матчі 11 липня

«Динамо» К.	—	«Арарат»	(1:0, 2:0)
«Спартак»	—	«Динамо» Тб.	(1:1, 0:3)
«Карпати»	—	«Кайрат»	(2:3, 2:2)
«Зеніт»	—	«Локомотив»	(— —)
«Дніпро»	—	«Нефчі»	(— —)
«Динамо» Мк.	—	СКА Р.	(4:1, 3:3)

У дужках — результати зустрічей у чемпіонаті СРСР 1971 р.

ГОСТИ З ВІРМЕНІЇ

Єреванські футболісти виступають на всесоюзний арені з 1937 року: спочатку під прапором «Динамо», протягом 1954—1962 років — «Спартак», а останні десять сезонів зона носить назву «Арарат», представляючи республіканське профспілкове товариство «Ашхатар». Основна форма команди: футболки червоні, труси білі. Матчі з гостями проводять на недавно спорудженному стадіоні «Раздан» (75 тисяч місць).

До фійни єреванці виступали в групі «Б», у перших повоєнних роках — теж у другому ешелоні. 1948 року здобули чільне місце в південній зоні, завдяки чому одержали путівку до вищої ліги. Два наступних сезони провели в гурті найсильніших, але не зуміли закріпитись в ньому, і в період 1951—1959 рр. знову опинилися в класі «Б», де не раз виборювали призові місця.

В 1960 році вони повертаються у вищу лігу, де вони два сезони виступають непогано, а потім наступає смуга спаду, внаслідок чого в 1964 і 1965 роках вони знову виступають у другому ешелоні. З 1966 року «Арарат» грає у вищій лізі і не залишає високих позицій.

Особливо яскраво виступав «Арарат» торік — команда здобула срібні медалі.

Нинішнього сезону команда грає не з таким вольовим піднесенням. Тож, і близькі перемоги (над «Торпедо» — 5:0) подеколи змінюються невдачами. Але високий клас гравців дає підстави сподіватися на повернення «Арарату» у лави лідерів турнірної таблиці.

З СТАТИСТИКИ

Футболісти Єревана в 15 зональних турнірах класу «Б» (1939—1940, 1945—1948, 1951—1959 рр.) зіграли 355 матчів, з яких виграли 183, звели вищиною 91 і програли 81 матч, баланс м'ячів — 584:314.

У другій групі класу «А» вірменські футболісти протягом 1964—1965 років провели 87 ігор (+37=25—25, м'ячі — 104 : 81), 12 сезонів провела єреванська команда у вищій лізі (1949—1950, 1960—1963, 1966—1971 рр.) з такими підсумками: з 404 поєдинків 132 перемоги, 108 нічій і 164 поразки, м'ячі — 446:544.

Найвище досягнення команди — друге місце в чемпіонаті СРСР 1971 року. Двічі вона була восьмою (1961, 1967 рр.), одного разу — дев'ятою (1960 р.).

На рахунку найкращого бомбардира єреванців у чемпіонатах СРСР Миколи Казаряча 38 забитих м'ячів.

Найбільшу кількість зустрічей за команду у вищій лізі провів Олександр Коваленко — 217.

За збірну СРСР виступав форвард «Арарату» Левон Іштоян, провів чотири матчі.

На Кубок СРСР єреванці виступали у 46 матчах (+21=4—21, м'ячі — 86:68). Вони грали в фіналі 1954 року.

ПОПЕРЕДНІ ЗУСТРІЧІ

У минулих чемпіонатах СРСР динамівці столиці Угорщини і футболісти Єревана провели між собою 22 матчі. Кияни тринадцять разів перемагали, сім матчів звели вищиною, зазнали дві поразки, забили 37 м'ячів, пропустили 10.

Нагадуємо результати всіх цих поєдинків (зліва — голи киян)

1949 р.	2:0, 1:2	1966 р.	1:0, 1:0
1950 р.	0:0, 3:0	1967 р.	0:0, 0:0
1960 р.	— —	1968 р.	1:0, 0:0
1961 р.	1:0, 0:0	1969 р.	4:1, 1:1
1962 р.	8:1, 2:1	1970 р.	1:1, 0:2
1963 р.	5:0, 3:1	1971 р.	1:0, 2:0

КАЛЕЙДОСКОП

ПОВНИЙ ПРОВАЛ — ось підсумок експерименту брюссельського телебачення, яке для «позивавлення» репортажу з футбольного матчу встановило пару мікрофонів біля лави, де сиділи запасні та тренери. За десять хвилин після початку при експеримент довелося закінчити. За словами представника телебачення, «кількість солових виразів на адресу гравців набагато перевершила наші передбачення».

ІДЕАЛЬНИЙ ФУТБОЛІСТ — який він? Це питання зацікавило відомого італійського «футболознавця» Боттоні. Він зробив картотеку з переліком усіх фізичних та інших даних найкращих правців світу за всю історію футбола. Давні на 1000 гравців, оброблені на комп’ютері, дали такий портрет «ідеального футболіста»: зріст 1 м 70 см, вага 69 кг, вік 24—27 років, освіта середня, інтелігентність природня. І справді, зріст Пеле — 1 м 71 см, Пушкаша і Хамріна — 1 м 70 см, Зеелера і Гаррінчі — 1 м 69 см. Винятки, на думку Боттоні, лише підтверджують правило.

ГОЛ ЗА ЧОТИРИ СЕКУНДИ ГРИ. Невже таке може трапитись? Виявляється, так. Приміром тому календарний матч між англійськими клубами «Бредфорд Сіті» і «Тренмер Роверс». Свисток судді про початок гри, і центр форвард першої команди Фрайарт сильним ударом з центрального кола надіслав м'яч... у верхній кут воріт суперників! А воротар як раз в цю мить ще тільки поправляв рукавички. Суддя поглянув на секундомір: від його свистка минуло рівно чотири секунди.